

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Continuem alimentant-nos de Déu i de la seva misericòrdia

Ara us explicaré un conte. Diu així: «Una nit, un home gran indi li va explicar al seu nét la història d'una batalla que té lloc a l'interior de cada persona. Li va dir: "Dins del cor de cadascun de nosaltres hi ha una dura lluita entre dos llops. Un és l'avarícia, la corrupció, l'egoisme, la ira. L'altre és tot bonat, amor, compassió i misericòrdia". El nét es va quedar uns minuts pensant sobre el que li havia explicat l'avi, fins que finalment li va preguntar: "Digues-me, avi, quin dels dos llops guanyarà?" L'ancià indi, que ja havia viscut molt i era molt savi, va somriure amb fanfarroneria i li va dir al seu nét: "Guanyarà aquell al qual tu alimentis més".»

Quina història més bonica! Cada un de nosaltres és lliure de decidir, com explica el conte, quin llop vol que guanyi la batalla. L'elecció dels cristians és clara: apostem per la bonat, l'amor, la compassió i la misericòrdia. Déu ens regala l'aliment perquè sigui possible. Posem Jesucrist en el centre de la nostra vida i aleshores se'ns omplirà de sentit; l'angoixa i l'ansietat quedaran

enrere, el llop maligne serà vençut. Crist crida incansable a la porta del nostre cor amb la seva Paraula, sempre present en els detalls més quotidians: «Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20).

Durant tot aquest Any Jubilar, gràcies a la dedicació dels missioners de la misericòrdia —guiats per les paraules del papa Francesc— hem après a alimentar el nostre cor de la misericòrdia divina. Aquest és el gran regal que el Senyor ens ha concedit: el nostre cor s'ha eixamplat, s'ha esponjat, ha rebut molt. Però ara també li toca repartir. És un do rebre, però també donar.

No ens n'oblidem! Siguem misericordiosos amb els nostres germans, amb els nostres pares, amb els nostres veïns, amb aquells de qui discrepem... i, per descomptat, amb els més desfavorits i dèbils. Ells haurien de seguir estant molt presents en la nostra pregària, en els nostres actes i en la vida de l'Església.

Encara que aquest 20 de novembre s'acabi l'Any Sant de la Misericòrdia, no desestimem el seu valor, no el tanquem en el bagul de l'oblit. Seguim els consells de l'ancià indi del conte i alimentem-nos de Déu, de la seva bonat, del seu amor, de la seva compas-

sió, que rebem principalment a través dels sacraments, de la pregària i de la relació amb els nostres germans i amb tota la creació. Permetem-li a Jesús que entri en les nostres vides i inundi els nostres cors de la seva infinita misericòrdia.

ACTUALITAT

L'arquebisbe demana que les obres de misericòrdia siguin el fruit de l'Any Jubilar

Mons. Joan Josep Omella va presidir l'eucaristia de clausura de l'Any Jubilar a la catedral de Barcelona, el passat diumenge 13 de novembre.

A l'homília, comentant l'Evangeli, va demanar a tot el Poble de Déu que porti aquesta pau als homes i les dones del nostre temps. «Com podem fer-ho? Vivint les obres de misericòrdia. Aquestes obres espirituals i corporals, de les quals hem tornat a prendre consciència, són l'aplicació d'allò que el Senyor Déu ens exigirà el dia del Judici Final. Obres de misericòr-

dia, perquè són el fonament per a la construcció d'un món millor, en el qual regni la justícia, la pau i l'amor». L'arquebisbe va concelebrar amb el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull; amb el bisbe de Boma (República del Congo), Mons. Cyprien Mbuka Nkuanga; i amb 82 preveres. També hi varen participar 8 diaques i una nombrosa comunitat que omplí la catedral.

Al final de la celebració, es realitzà el ritu d'enviament de Mn. Jordi Gutiérrez Bassa, que anirà com a missioner a la diòcesi de Calama (Xile), moment que mostra la fotografia.

ENTREVISTA

La Setmana de la Bíblia

CONCEPCIÓ HUERTA

Del 21 al 27 de novembre, Catalunya celebra la Setmana de la Bíblia, una iniciativa proposada pels nostres bisbes, que s'activa des de parròquies, comunitats, arxiprestats i diòcesis. Es mourà en els terrenys eclesial —la Bíblia a la litúrgia, a les catequesis, a les escoles, a la pregària personal— i cultural —la Bíblia i l'art, la literatura, el teatre, la música, el cinema... La voluntat de la Conferència Episcopal Tarraconesa i les entitats que preparen la Setmana de la Bíblia és que molta gent es posi en marxa seguint la Paraula, «que és la llum dels meus passos» (Sl 119, 105), com diu el lema d'enguany. Divendres 25, a les 19 h, la Concepció Huerta moderarà una taula rodona a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona amb la intervenció de cristians ortodoxos, protestants i catòlics. Trobareu totes les activitats a: www.setmanadelabiblia.cat.

Amb quins objectius s'organitza aquesta Setmana?

D'una banda, per donar un nou impuls al coneixement del text bíblic, font de comunió i d'alegria; de l'altra, per prendre consciència que la nostra cultura està impregnada d'aquesta Paraula. Per això, a més de la pregària, lectura pública de textos i ecumenisme, durant aquesta setmana, a les diòcesis catalanes, es parlarà de Bíblia i art, Bíblia i cinema, Bíblia i literatura...

Per què és important conèixer-la bé?

Una bona interpretació del text ens aporta un millor coneixement de la Bíblia i, per tant, una major aproximació a aquella Veritat que Jesús ens revela.

I diumenge 27, un bon tancament...

Sí, diumenge vinent, 1r d'Advent, serà la culminació de tot aquest moviment, amb motiu de l'entronització del leccionari del cicle A (Evangeli segons Mateu). Hem estat convocats pels nostres bisbes a donar un nou impuls a la lectura i el coneixement del text bíblic.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Viure al carrer

Fa unes quantes setmanes que, anant a treballar al matí, observo que hi ha més persones dormint als portals dels locals comercials fora d'ús als carrers del centre de la gran ciutat. Prèviament han parat un jaç senzill, improvisat amb uns plàstics i uns cartons, o amb un vell matalàs i un llençol o una manta —encara no fa gaire fred. El coixí sovint és una jaqueta o un jersei plegats. Al costat, unes pertinences mínimes, molt mínimes. Fa uns anys, totes aquestes persones eren d'edat madura. Ara, amb freqüència, són homes joves entorn dels trenta anys. Si ja estan desperts, poques vegades demanen caritat. Un pot discret o una caixeta suggereix la possible ajuda. Aquestes situacions han esdevingut habituals i cròniques. «Mai no faltaran pobres en el teu país; per això et mano que obris generosament la mà als teus germans, als pobres i necessitats del teu país» (Dt 15,11).

Viure al carrer no és fàcil. Darrera de cada persona hi ha una història personal que ha desembocat en aquell portal. Història de dolor i de soledat, de desencisos i fugides, de pors i de fracassos... Viure al carrer també desvet-

lla solidaritats: la del vianant que, sense fer-se preguntes de per què aquell jove dorm a les nou del matí, li deixa un entrepà i una beguda prop del matalàs o un jersei per quan faci més fred o unes monedes. «Ell els responia: Qui tingui dos vestits, que en doni un al qui no en té, i qui tingui menjar, que també el comparteixi» (Lc 3,11).

La tradició constant de l'Església i dels cristians ha estat l'atenció als pobres, en qui hem de trobar el Jesús pobre i sofrent, que els té sempre una atenció preferent. Donar resposta als pobres i lluitar contra les múltiples causes de la pobresa és una exigència cristiana que neix de l'Evangeli. La Doctrina Social de l'Església ens convida a reflexionar-hi i al compromís actiu. Respondre als pobres no és compatible amb la possessió egoista dels béns propis, o amb fer-ne un ús ofensiu davant les múltiples situacions de pobresa que ens envolten. Hem de sentir-nos administradors dels béns materials que Déu posa al nostre abast, administradors cridats a donar-ne comptes. Compartir és un deure de justícia. Treballar perquè «pugui donar al qui passa necessitat» (Ef 4,28), també.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Gestos cotidianos de misericordia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«Damos gracias a Dios Padre, que nos ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz» (Col 1,12). Se ha culminado el tiempo del Jubileo extraordinario de la Misericordia. La solemne clausura de la Puerta Santa, en las iglesias locales previamente, en la basílica del Vaticano en la solemidad de Cristo Rey, lo significa.

Se cierra la puerta, pero el pasar por la Puerta Santa que es Cristo, se mantiene cada día, permanece el entrar en Cristo, recibir el don de la misericordia y salir al encuentro de los necesitados. «La Iglesia vive un deseo inagotable de brindar misericordia, fruto de

haber experimentado la infinita misericordia del Padre y su fuerza difusiva» (EG 24).

El Papa nos invita a ser artífices de un profundo cambio en el mundo. A través de obras de misericordia, de simples gestos cotidianos: «Si cada uno de nosotros, cada día, cumple uno de éstos, será una revolución en el mundo. Pero todos, cada uno de nosotros. Al menos cumplir un gesto cada día, ¡al menos!» (12 de octubre de 2016).

Que María nos ayude a «imitar a Jesús, nuestro rey, haciendo presente su reino con gestos de ternura, comprensión y misericordia».

Lectures missa diària i santoral

21. □ Dilluns (lit. hores: 2a setmana) [Ap 14,1-3.4b-5 / Sl 23 / Lc 21,1-4]. Presentació de santa Maria, verge, al temple. Sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dimarts [Ap 14,14-20 / Sl 95 / Lc 21,5-11]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / Sl 97 / Lc 21,12-19]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà († 615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès. Santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prevere jesuïta i mr.

24. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a / Sl 99 / Lc 21,20-28]. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. ■ Divendres [Ap 20,1-4.11-21,2 / Sl 83 / Lc 21,29-33]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs. Sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe. Beata Júlia, rel. camaldulena.

26. ■ Dissabte [Ap 22,1-7 / Sl 94 / Lc 21,34-36]. Sant Silvestre († 1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), religiós jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ † Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Rm 13,11-14 / Mt 24,37-44]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830). Sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Lectura del segon llibre de Samuel

(2Sa 5,1-3)

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren:

«Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: «Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà.»»

Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor». / Ja han arribat els nostres peus / al teu lliandar, Jerusalem. R.

És allà que puguen les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,12-20)

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el Regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al Regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescat, el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 23,35-43)

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salví ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit». Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus.»

Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal». I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre Regne». Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís.»

Lectura del segundo libro de Samuel

(2Sam 5,1-3)

En aquellos días, todas las tribus de Israel se presentaron ante David en Hebrón y le dijeron: «Hueso tuyo y carne tuya somos. Desde hace tiempo, cuando Saül reinaba sobre nosotros, eras tú el que dirigía las salidas y entradas de Israel. Por su parte, el Señor te ha dicho: «Tú pastorearás a mi pueblo Israel, tú serás el jefe de Israel»». Los ancianos de Israel vinieron a ver al rey en Hebrón. El rey hizo una alianza con ellos en Hebrón, en presencia del Señor, y ellos le ungieron como rey de Israel.

Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,12-20)

Hermanos:

Demos gracias a Dios Padre, que os ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz. Él nos ha sacado del dominio de las tinieblas, y nos ha trasladado al reino del Hijo de su amor, por cuya sangre hemos recibido la redención, el perdón de los pecados.

Él es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 23,35-43)

En aquel tiempo, los magistrados hacían muecas a Jesús diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos». Uno de los malhechores crucificados lo insultaba diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: «¿Ni siquiera temas tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino». Jesús le dijo: «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso.»

Jesús, recorda't de mi en la teva reialesa

La festa de Crist Rei, aquest any la celebrem amb Lluc, en un text en el qual el *bon* lladre li demana: «Jesús, recorda't de mi quan arribis al teu regne». És una forma menys solemne de referir-se a la reialesa de Jesús que la que ens ofereixen Mateu o Joan. Però és també una forma molt més en consonància amb el missatge de Lluc que hem anat resseguint en aquest cicle C. Subratllem tres motius lucans del text.

En primer lloc la familiaritat i la proximitat de l'escena. La petició del lladre és: «Jesús, recorda't de mi...». El fet que el lladre s'adreci a Jesús amb el seu nom resulta, en qualsevol cas, sorprenent. No tant per si el nom li podia ser conegut, com per la proximitat i la familiaritat que denota. Aquest tret és ben propi de Lluc: la relació de Jesús amb les persones és una de les prioritats d'aquest evangeli. La relació personal amb Jesús és un lloc privilegiat de plenitud i de salvació. La salvació arriba a casa de Zaqueu quan Jesús hi entra: avui ha entrat la salvació en aquesta casa.

El segon motiu és el tema del Regne. Jesús és Rei, diu el rètol de la creu. Però el missatge va més enllà d'una declaració del motiu de la crucifixió. La tradició manuscrita ens autoritza a traduir la petició: «Recorda't de mi en la teva reialesa». El Regne és la reialesa de Jesús. El Regne de Jesús no és tant un lloc com la persona de Jesús. Això ho confirma el fet que el crucificat amb Jesús és un lladre, condemnat a la pena capital. L'avui de Jesús al lladre ens recorda l'avui de Jesús a la casa de Zaqueu: és aquí on es fa present de forma prioritària la bondat i la misericòrdia de Jesús que ha vingut a buscar i a salvar el que estava perdut (19,10). És també el missatge central de l'Any de la Misericòrdia que hem celebrat al llarg d'aquest cicle C. Val la pena recordar-ho.

En tercer lloc, cal remarcar que Jesús és rei en la creu. Aquí Lluc ens apropa a Joan. Per a Joan, la creu no és un patíbul sinó un tron. La creu es transforma en un lloc privilegiat de presència de la bondat i la misericòrdia de Déu. Lluc ho farà avinent amb la darrera paraula de Jesús en la creu: «Pare, lliuro la meua vida en les teves mans.»

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Del 21 al 25. Participarà en la reunió plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, juntament amb Mons. Sebastià Taltavull.

Dijous 24 (10 h). Participarà en la reunió ordinària de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Diumenge 27 (12 h). Presidirà la celebració de l'eucaristia a la parròquia de Sant Llorenç, que serà retransmesa per 13TV. **A les 16.15 h,** presidirà la celebració del ritu d'ingrés al catecumenat per a adults, a la catedral.

Actes

Ritu d'ingrés al catecumenat. Per a infants en edat catequètica, dissabte 26 nov. (12-18 h), matí festiu-catequètic al col·legi Sagrada Família (c/ Avinyó, 20); a les 17 h, celebració del ritu a la catedral. Per a adults, diumenge 27 nov., a les 16.15 h, a la catedral, presidit per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella. Cal inscripció prèvia (t. 934 541 898 / 620 030 530).

Cloenda dels actes del 7è centenari de l'Any Lull. Dimecres 23 de novembre (12 h), conferència «*El Llibre d'amic e amat* com a relat de l'experiència mística», a càrrec del Dr. Joan Santanach i Suñol, comissari de l'Any Lull 2016, professor i coordinador de l'Ed. Barcino. Presidirà l'acte el Dr. Josep M. Garrell i Guiu, rector de la Univ. Ramon Llull. A la Facultat de Filosofia de la URL (c/ Diputació, 231). Es prega confirmació a: t. 934 534 338, a/e: facultat@filosofia.url.edu. Del 23 de novembre al 13 de gener de 2017, es podrà visitar l'exposició «Fons Ramon Llull», a la Biblioteca Pública Episcopal del Seminari de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Simposi internacional Estat i religions i la seva relació en les democràcies pluralistes actuals. Divendres 25 i dissabte 26 de novembre, al Palau Macaya (pg. Sant Joan, 108). Organitzat per la Fundació Joan Maragall i l'Obra Social "La Caixa". Info i inscripcions: t. 934 880 888, fjm@fundaciojoanmaragall.org, www.fundaciojoanmaragall.org

Vetlla de pregària d'Advent. Dissabte 26 de nov. (19 h), al monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55). Info: www.benedictinessantperepuelles.cat

Vespres cantades a la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). Tots els diumenges i festes, a les 19 h. Info: www.parroquiaconcepciobcn.org

Grup d'Amics de sant Francesc. Dijous 24 nov. (20 h), trobada «El llenguatge del parenostre», al c/ Santaló, 80.

Renovació Carismàtica Catòlica (RCC-CAT). Diumenge 27 nov. (9.30-17.30 h), trobada diocesana de Barcelona, al Col·legi Abat Oliba Spínola (av. M. D. de Montserrat, 86). Info: www.rcc-cat.com / renovacioncarismaticabarcelona@gmail.com

Congregación de los Sagrados Corazones. Domingo 27 de noviembre, a las 13 y 20 h, eucaristías celebradas por Javier Álvarez-Ossorio, superior general, y Alberto Toutin, consejero general. En la iglesia de los Sagrados Corazones (av. República Argentina, 230). A las 20.45 h, encuentro con los feligreses.

Institut Emmanuel Mounier. Dimarts 22 de novembre (19 h), conferència «Alfonso Carlos Comín: Un compromís filosòfic-cultural i polític en la postguerra espanyola», amb Jaume Botey. A la Llibreria Claret (c/ Roger de Llúria, 5).

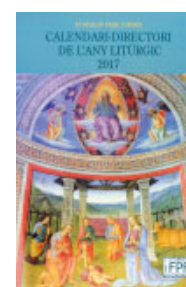
Exposicions

Exposició «Esperit i natura». De l'1 de desembre 2016 al 8 de gener de 2017, es podrà visitar aquesta exposició de fotografies de sor Isaura Marcos, al Monestir de Pedralbes (Baixada del Monestir, 9). La comunitat de clarisses

d'aquest monestir, en col·laboració amb ACNUR (Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats), us proposa contribuir amb una petita aportació de 5 € (DVD del *Càntic de les Criatures*) o 1 € (punt de llibre) amb fotografies del monestir realitzades per sor Isaura Marcos. Informació: t. 932 563 434.

Publicacions

Calendari-directori de l'Any Litúrgic 2017 de la Fundació Pere Farnés. Aquesta fundació ha publicat, en format de llibre, el *Calendari-directori de l'Any Litúrgic 2017* per a les diòcesis del Principat de Catalunya, de les Illes i de València, de l'Ordinariat Castrense i de la Prelatura de l'Opus Dei, amb els calendaris propis de diverses comunitats religioses. El llibre té 300 pàgines i està editat per la Fundació Pere Farnés-«Litúrgia Fovenda». Trobareu aquest calendari a les llibreries religioses.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Sigamos alimentándonos de Dios y de su misericordia

Os voy a explicar un cuento. Dice así: «Una noche, un anciano indio le contó a su nieto la historia de una batalla que tiene lugar en el interior de cada persona. Le dijo: "Dentro del corazón de cada uno de nosotros hay una dura lucha entre dos lobos. Uno de los dos es la avaricia, la corrupción, el egoísmo, la ira. El otro es todo bondad, amor, compasión y misericordia". El nieto se quedó unos minutos pensando sobre lo que le había explicado su abuelo, hasta que finalmente le preguntó: "Dime, abuelo, ¿cuál de los dos lobos ganará?" El anciano indio, que ya había vivido mucho y era muy sabio, sonrió

fanfarronamente y le dijo a su nieto: "Ganará aquel al que tú alimentes más".»

¡Qué bonita historia! Cada uno de nosotros es libre de decidir, como dice el cuento, qué lobo quiere que gane la batalla. La elección de los cristianos es clara: apostamos por la bondad, el amor, la compasión y la misericordia. Dios nos regala el alimento para que ello sea posible. Ponemos a Jesucristo en el centro de nuestra vida y entonces se llenará de sentido; la angustia y la ansiedad quedarán a un lado, el lobo maligno será derrotado. Cristo llama incansable a la puerta de nuestro corazón a

través de su Palabra, siempre presente en lo más cotidiano: «Si alguno oye mi voz y me abre la puerta, entraré en su casa y cenaré con él y él conmigo» (Ap 3,20).

Durante todo este Año Jubilar, gracias a esta publicación y a la dedicación de los misioneros de la misericordia —guiados por las palabras del papa Francisco— hemos aprendido a alimentar nuestro corazón de la misericordia divina. Este es el gran regalo que el Señor nos ha concedido: nuestro corazón se ha ensanchado, se ha esponjado, ha recibido mucho. Pero ahora también le toca repartir.

Es un don recibir, pero también dar. ¡No lo olvidemos! Seamos misericordiosos con nuestros hermanos, con nuestros padres, con los vecinos, con aquellos con los que discrepamos... y, por supuesto, con los más desfavorecidos y débiles. Ellos deberían seguir estando muy presentes en nuestra oración, en nuestros actos y en la vida de la Iglesia.

Aunque este 20 de noviembre se acabe el Año Santo de la Misericordia, no desestimemos su valor, no lo encerremos en el baúl del olvido. Sigamos los consejos del anciano indio del cuento y alimentémos de Dios, de su bondad, de su amor, de su compasión, que recibimos principalmente a través de los sacramentos, de la oración y de la relación con nuestros hermanos y con toda la creación. Permitamos a Jesús que entre en nuestra vida e inunde nuestro corazón de su infinita misericordia.